

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 31 grudnia 1958 r.

Nr 100*)

TREŚĆ:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

546 — Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 18 grudnia 1958 r. w sprawie określenia obowiązków organów wojskowych w zakresie zgłaszania wniosków o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego inwalidom wojskowym i członkom ich rodzin	845
547 — Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie ustalenia wzoru księgi podatkowej dla hodowców zwierząt futerkowych	847
548 — Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie ustalenia właściwości banków państwowych w zakresie finansowania inwestycji i kapitalnych remontów	849
549 — Ministra Komunikacji z dnia 8 grudnia 1958 r. w sprawie pobierania i warunków zwrotu wadium przy przetargach na dostawy, roboty i usługi ogłaszanych przez jednostki organizacyjne resortu komunikacji	852
550 — Ministra Komunikacji z dnia 15 grudnia 1958 r. w sprawie zasad i trybu rozliczeń za roboty budowlano-montażowe komunikacyjne wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe	852
551 — Ministra Zdrowia z dnia 15 grudnia 1958 r. w sprawie zmian organizacyjnych w Akademii Medycznej w Poznaniu	852

OBWIESZCZENIA:

552 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 27 grudnia 1958 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych przez Polski Komitet Normalizacyjny norm państwowych	853
553 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 29 grudnia 1958 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych	855

546

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 18 grudnia 1958 r.

w sprawie określenia obowiązków organów wojskowych w zakresie zgłaszania wniosków o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego inwalidom wojskowym i członkom ich rodzin.

Na podstawie art. 8 ust. 4 i art. 60 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23 poz. 98 i Nr 36, poz. 164), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy niniejszego zarządzenia stosuje się do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej z wyjątkiem żołnierzy zawodowych i nadterminowych.

§ 2. 1. W razie zwolnienia żołnierza z czynnej służby wojskowej z powodu niezdolności do służby wojskowej stwierdzonej orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej, dowódca jednostki wojskowej obowiązany jest pouczyć go o przysługującym mu prawie ubiegania się o zaopatrzenie inwalidzkie i do zgłoszenia w tym celu odpowiedniego wniosku właściwemu do spraw rentowych organowi prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

2. Jeżeli żołnierz w chwili zwolnienia z czynnej służby wojskowej przebywa na leczeniu w wojskowym zakładzie leczniczym, obowiązek pouczenia żołnierza (ust. 1) spoczywa na komendancie tego zakładu. Jeżeli jednak żołnierz przebywa na leczeniu w innym zakładzie leczniczym (niewojskowym), obowiązek pouczenia go spoczywa na dowódcy jednostki wojskowej.

3. Dowódca jednostki wojskowej obowiązany jest równocześnie przesłać dwa egzemplarze orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej z dokumentami ewidencyjnymi żołnierza do wojskowej komendy rejonowej właściwej ze względu na miejsce zamieszkania żołnierza.

§ 3. 1. Przepisy § 2 stosuje się również do żołnierzy zwolnionych ze służby wojskowej z powodu czasowej niezdolności do tej służby stwierdzonej orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej.

2. Dowódca jednostki wojskowej obowiązany jest pouczyć żołnierzy wymienionych w ust. 1:

1) że o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego bezpośrednio po zwolnieniu ze służby mogą ubiegać się tylko ci żołnierze, którzy w chwili powołania do służby wojskowej nie byli pracownikami i w związku z tym nie mają prawa do zasiłku chorobowego z tytułu ubezpieczenia społecznego,

2) że żołnierze, którzy w chwili powołania do służby wojskowej byli pracownikami, powinni zgłosić się do zakładu pracy, w którym ostatnio byli zatrudnieni — w celu otrzymania zasiłku chorobowego oraz że o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego mogą się oni ubiegać dopiero po upływie okresu, w którym przysługuje im zasiłek chorobowy — jeżeli będą jeszcze nadal niezdolni do podjęcia zatrudnienia.

§ 4. 1. Wniosek o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego może być zgłoszony przez żołnierza lub jego pełnomocnika właściwemu do spraw rentowych organowi prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) bezpośrednio lub za pośrednictwem wojskowego komendanta rejonowego.

2. Wniosek o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego może być zgłoszony także przez:

1) wojskowego komendanta rejonowego lub komendanta wojskowego zakładu leczniczego w przypadkach, w których złożenie wniosku przez zainteresowanego lub jego pełnomocnika jest niemożliwe lub utrudnione,

2) dowódcę okręgu wojskowego (Wojsk Lotniczych i Obrony Przeciwlotniczej Obszaru Kraju, Marynarki Wojennej, Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Wojsk Ochrony Pogranicza) w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, gdy prawo do zaopatrzenia ma być przyznane żołnierzowi jeszcze przed dniem zwolnienia go z czynnej służby wojskowej.

§ 5. 1. Żołnierz zwolniony ze służby, ubiegający się o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego, powinien zgłosić się do właściwego wojskowego komendanta rejonowego, który wyda mu niezbędne formularze: wniosku o zaopatrzenie inwalidzkie, kwestionariusza i zaświadczeń, poinformuje go, jakie dokumenty (§§ 7—9) powinien on dołączyć do wniosku i w razie potrzeby dopomoże mu w uzyskaniu tych dokumentów i w sporządzeniu wniosku.

2. Ponadto wojskowy komendant rejonowy obowiązany jest wydać żołnierzowi:

- 1) jeden egzemplarz orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej,
- 2) zaświadczenie stwierdzające datę wcielenia żołnierza do jednostki wojskowej w celu odbycia czynnej służby wojskowej i datę zwolnienia go z tej służby,
- 3) zaświadczenie stwierdzające, że żołnierz odbywał służbę wojskową w tych rodzajach wojsk (służb), w których służba stosownie do przepisów wydanych na podstawie art. 18 ust. 2 dekretu uzasadnia wymiar renty według stawek przewidzianych dla I kategorii zatrudnienia; zaświadczenie to wydaje się tylko żołnierzom, których niezdolność do służby wojskowej nie pozostaje w związku z tą służbą.

3. Odbiór dokumentów wymienionych w ust. 2 żołnierz powinien potwierdzić na drugim egzemplarzu orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej, który pozostaje w wojskowej komendzie rejonowej.

§ 6. Wojskowy komendant rejonowy jest obowiązany pouczyć żołnierza, że do wniosku o zaopatrzenie inwalidzkie należy w szczególności dołączyć:

- 1) kwestionariusz ze wskazaniem okresów zatrudnienia żołnierza (okresów zaliczalnych), jeżeli przed powołaniem do służby wojskowej był on zatrudniony, oraz okresów (od—do) odbytej przez żołnierza czynnej służby wojskowej (bez podawania jednostek wojskowych, miejsca ich postoju i zajmowanych stanowisk),
- 2) jeżeli żołnierz był zatrudniony przed powołaniem go do służby wojskowej — zaświadczenie zakładu pracy stwierdzające rodzaj zatrudnienia, datę jego ustania i wysokość zarobków dla celów rentowych oraz dokumenty stwierdzające inne okresy zatrudnienia (okresy zaliczalne) podane w kwestionariuszu,
- 3) orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej (§ 5 ust. 2 pkt 1),
- 4) zaświadczenia wojskowej komendy rejonowej wymienione w § 5 ust. 2 pkt 2 i 3,
- 5) zaświadczenie zakładu pracy o wysokości przeciętnego miesięcznego zarobku albo zaświadczenie o dochodach z innych źródeł niż zatrudnienie, wydane przez właściwy do spraw finansowych organ prezydium powiatowej (miejskiej w miastach stanowiących powiaty, a w miastach wyłączonych z województw — dzielnicowej) rady narodowej — jeżeli żołnierz po zwolnieniu ze służby wojskowej pracuje zarobkowo lub posiada dochody z innych źródeł.

§ 7. Jeżeli żołnierzowi przysługuje dodatek do renty na żonę spełniającą warunki określone w przepisach o zasiłkach rodzinnych oraz na dzieci, wnuki lub rodzeństwo, które spełniają warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej (art. 21 i 30 dekretu), należy do wniosku dołączyć również:

- 1) dokumenty stwierdzające daty urodzenia dzieci, wnuków lub rodzeństwa oraz w stosunku do dzieci:
 - a) uczęszczających do szkół w wieku do lat 24 — zaświadczenia szkolne,

b) przysposobionych — dokumenty przysposobienia,
c) obcych — wyciągi z aktu zgonu obojga rodziców, a jeżeli rodzice żyją — zaświadczenia o ich stanie materialnym,

- 2) oświadczenia żołnierza, stwierdzające czy żona albo dzieci, wnuki lub rodzeństwo pozostają w zatrudnieniu oraz czy na te osoby pobierane są zasiłki rodzinne lub stypendia na studia zagraniczne albo czy przebywają w zakładach, w których pobyt jest bezpłatny (domu dziecka itp.).

§ 8. Jeżeli żołnierzowi przysługuje dodatek do renty z tego tytułu, że przed powołaniem do służby wojskowej był pracownikiem nauki (art. 19 dekretu) albo że jest on odznaczony orderami (art. 20 dekretu), do wniosku powinny być dołączone dokumenty lub ich uwierzytelnione odpisy stwierdzające posiadanie tytułu samodzielnego lub pomocniczego pracownika nauki albo posiadanie orderu.

§ 9. Wniosek o zaopatrzenie inwalidzkie oraz kwestionariusz i zaświadczenia (§ 6 pkt 1 i 2) sporządza się na formularzach według wzorów ustalonych przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej. Formularzy tych dostarczają właściwe do spraw rentowych organy prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) wojskowemu komendantowi rejonowemu lub innemu organowi wojskowemu (§ 4 ust. 2) na jego zapotrzebowanie.

§ 10. Po wypełnieniu przez żołnierza wniosku i dołączeniu wymaganych dokumentów wniosek ten z dokumentami zainteresowany przesyła do właściwego do spraw rentowych organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwego wojskowego komendanta rejonowego.

§ 11. W razie ubiegania się o zaopatrzenie inwalidzkie z powodu niezdolności do wykonywania zatrudnienia, powstałej w ciągu 6 miesięcy po zwolnieniu ze służby wojskowej (art. 3 ust. 1 pkt 2 dekretu), zainteresowany powinien zgłosić wniosek o zaopatrzenie inwalidzkie z wymaganymi dokumentami bezpośrednio właściwemu do spraw rentowych organowi prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa). W tym przypadku wojskowy komendant rejonowy obowiązany jest wydać zainteresowanemu dokumenty wymienione w § 5 ust. 2 albo przesłać je bezpośrednio właściwemu do spraw rentowych organowi prezydium rady narodowej — na wniosek tego organu.

§ 12. 1. W razie konieczności dłuższego pozostawiania żołnierza na leczeniu w zakładzie leczniczym może być stosownie do art. 7 ust. 2 dekretu przyznane żołnierzowi zaopatrzenie inwalidzkie jeszcze przed zwolnieniem go z czynnej służby wojskowej.

2. W przypadku wymienionym w ust. 1 komendant wojskowego zakładu leczniczego, a jeżeli żołnierz przebywa w innym zakładzie leczniczym — dowódca jednostki wojskowej obowiązany jest za zgodą żołnierza sporządzić wniosek o przyznanie mu zaopatrzenia inwalidzkiego oraz zebrać i dołączyć do wniosku wszystkie potrzebne dokumenty wymienione w §§ 5—8. Wniosek ten z dokumentami komendanta wojskowego zakładu leczniczego (dowódca jednostki wojskowej) przesyła do właściwego dowódcy okręgu wojskowego (Wojsk Lotniczych i Obrony Przeciwlotniczej Obszaru Kraju, Marynarki Wojennej, Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Wojsk Ochrony Pogranicza), a jeżeli żołnierz pełnił służbę w instytucji centralnej Ministerstwa Obrony Narodowej — do szefa tej instytucji, celem wystąpienia do właściwego do spraw rentowych organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta

wyłączonego z województwa) o przyznanie żołnierzowi zaopatrzenia inwalidzkiego jeszcze przed zwolnieniem go ze służby.

§ 13. Wojskowy komendant rejonowy lub inny organ wojskowy wymieniony w § 4 ust. 2 obowiązany jest na żądanie właściwego do spraw rentowych organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) przesłać mu także inne niezbędne do wymiaru świadczeń inwalidzkich dokumenty i udzielić mu potrzebnych wyjaśnień.

§ 14. Przepisy §§ 2—13 stosuje się odpowiednio do elewów orkiestr wojskowych i studentów szkół wyższych, którzy wskutek choroby lub kalectwa nabytego w związku ze szkoleniem wojskowym stali się niezdolni do pracy.

§ 15. 1. Członkowie rodzin żołnierzy wymienionych w § 1 zmarłych w czasie odbywania czynnej służby wojskowej albo zmarłych inwalidów zgłaszają wnioski o przyznanie renty rodzinnej (art. 30 dekretu), dodatków do renty (art. 33 i 34 dekretu), zasiłku pogrzebowego (art. 36 dekretu) lub odprawy (art. 37 dekretu) z wymaganymi dokumentami bezpośrednio do właściwego do spraw rentowych organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej

miasta wyłączonego z województwa), właściwej ze względu na miejsce zamieszkania członków rodziny zmarłego żołnierza lub inwalidy.

2. Jeżeli śmierć żołnierza pozostaje w związku ze służbą wojskową, dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił służbę, lub komendant wojskowego zakładu leczniczego, jeżeli śmierć żołnierza nastąpiła w tym zakładzie, obowiązany jest na żądanie organu wymienionego w ust. 1 przesłać temu organowi zaświadczenie stwierdzające związek śmierci żołnierza ze służbą wojskową (art. 32 dekretu) oraz inne niezbędne do wymiaru świadczeń dokumenty i udzielić potrzebnych wyjaśnień.

§ 16. Traci moc zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 27 sierpnia 1954 r. w sprawie zgłaszania wniosków o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego inwalidom wojskowym i członkom ich rodzin (Monitor Polski Nr 83, poz. 966).

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Wicha*

547

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 grudnia 1958 r.

w sprawie ustalenia wzoru księgi podatkowej dla hodowców zwierząt futerkowych.

Na podstawie art. 33 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Księgę podatkową nr 9, przewidzianą w § 26a rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 listopada 1952 r. w sprawie ksiąg podatkowych dla podatników podlegających opodatkowaniu na zasadach obowiązujących gospodarkę nieuspołecznioną (Dz. U. z 1953 r. Nr 3, poz. 5, z 1956 r. Nr 29,

poz. 133 i z 1958 r. Nr 77, poz. 405) należy prowadzić według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Objaśnienia załączone do wzoru księgi, o której mowa w ust. 1, stanowią istotną część składową tego wzoru.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959 r.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1958 r. (poz. 547).

**KSIĘGA PODATKOWA NR 9
DLA HODOWCÓW ZWIERZĄT FUTERKOWYCH**

Nazwisko i imię podatnika:

Miejsce zamieszkania:

Miejsce hodowli zwierząt:

Rodzaj hodowanych zwierząt: